

der var uheldige Terrainforhold til Stede. Ja, derom tør jeg naturligtvis ikke sige Videre, men jeg har dog ladet mig sige af sagkundige Mænd, at dersom der skulde anlægges Skifespør, vilde Terrainforholdene maasse volde nogen Vansteligheid, men at dette ikke vilde gjælde, naar der kun er Tale om et Sidespor, hvor man kunde afsætte to—tre Vogne. Dernæst har man i Skrivelsen henvist til Tranbjerg Station paa Oddebanen. Det forekommer mig at være lidt urimeligt; thi for det Første er der fra Hæselager en halv Mil til denne Station, og naar man altsaa skal sende Varer Sydpa, og jeg tænker særlig paa, at Andelsmeieriet vil sende sit Smør til Esbjerg, saa skal det først efter Ministeriets Anvisning kjøre det den halve Mil til Tranbjerg og saa sende det med den private Vane til Aarhus og saa igjen pr. Vane fra Aarhus forbi Hæselager Holdeplads Sydpa. Det er dog virkeligt en lang og bekostelig Omvei at gaa, og jeg veed ikke, hvorfor Regjeringen henviser til at benytte private Baner. Jeg synes dog ikke, at vor egen Jernbanedrift giver saa overdrevne Indtægter, at Regjeringen skulde være særlig Fortjærlighed for at skaffe de private Baner Indtægter. Men i hvert Fald vil dette forbyde Varerne. Naar man f. Ex. fra Hæselager skal sende Varer Sydpa, saa skulle de som nævnt først kjøres en halv Mil til Tranbjerg Station, sendes med den private Vane til Aarhus, og saa passere de igjen Sydpa lige forbi Hæselager og saa videre. Det forekommer mig dog at være en temmelig stor Omvei, og at de Omkringboende har et billigt Krav paa, at deres Begjæring bliver opfyldt. De have jo som Andre svaret Bidrag til Baneanlægene og have nu ikke den Nytte af Holdepladsen, som de vilde have, naar den fik et Sidespor. Der er endvidere en Artikel: Tørv, hvoraf vi ere nødt til at kjøbe mange høs os, og de gaa til Aarhus forbi Holdepladsen, og saa maa vi hente dem og kjøre dem den lange Vei tilbage. Jeg har derfor ogsaa det Haab, at den høitærede Minister, der jo kjender de lokale Forhold og altsaa veed, at det forholder sig, som her er fremstillet, vil tage Sagen under Overvejelse og lade den undersøge paany, og jeg tvivler da ikke paa, at Resultatet vil blive, at Beboerne ville faae deres Dnske opfyldt. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Andragendet.

Indenrigsministeren (Zngerslev):

Det første Indstillingspunkt angaar Andragendet fra Sogneraadet fra Seiers om Rigsdagens Medvirkning til en Forbedring af Havneforholdene ved Brøi. Jeg tror, den

ærede Ordfører gjorde sig skyldig i en Fortællelse ved at nævne Havnen som liggende paa Seiers, medens den ligger paa Sjællandsfjorden ved Brøi. Det lød saaledes for mig, altsaa jeg retter det bare, da jeg anser det for det Bedste, at det sker. Det paaligger Interessentskabet for den udtørrede Salbækvig at tilvejebringe søg vedligeholde en Havn ved Brøi. Det er nu et Forhold, som forresten ikke en Gang, men mange Gange har været under Undersøgelse, og Ministeriet har ikke kunnet komme til det Resultat, at det kunde stride videre ind, end det forresten nogle Gange har gjort ved Genvendelse og ogsaa lidt Pres paa vedkommende Selstab. Nu mener man, at Sagen kunde have Betydning for Postforbindelsen med Ven, men jeg maa dog sige, at jeg tror ikke, der er nogen postal Interesse at varetage i saa Henseende. Men som sagt, Forholdet har tidligere været undersøgt gjentagne Gange, og man har ikke kunnet komme til det Resultat, at der var Videre at gjøre fra Statskassens Side. Jeg vil ogsaa sige nu, at naar man taler om en ny Havn og deslige, forekommer det mig ikke, at der kunde være Spørgsmaal derom, men kun om, hvorvidt Forholdene nu ere ordnede paa en tilfredsstillende Maade, eller om man kunde hjælpe dem til en bedre Ordning deraf. Jeg ønskede ikke at udtale mig altsfor bindende om Forslaget. Det er som sagt undersøgt tidligere, men man har ikke kunnet komme til det Resultat, som her i Andragendet ønskedes. Naar Andragendet henvises til Indenrigsministerens Undersøgelse, jeg kan gjerne sige fornøede Undersøgelse, er det vel ikke værdt at fremjætte her videre bindende Udtalelser. Jeg har nogen Tvivl om, at man kan komme til Noget her, men jeg skal som sagt være ganske villig til at anstille den Undersøgelse, man ønsker. — Det andet Forslag frembyder ogsaa Vansteligheder, som det ærede Medlem, der begrundede det, ikke syntes at have Die for. Naar man om Beliggenheden siger, at Stedet ligger $1\frac{1}{4}$ Mil fra Aarhus, $\frac{3}{4}$ Mil fra Hæselager og $\frac{1}{2}$ Mil fra Tranbjerg, er det nærmest for at betegne, at den vedkommende Egn er ret vel forsynet med Kommunikationsmidler. Det følger af sig selv, at der gives ikke nogen Holdeplads, uden at Egnen om den i høi Grad ønsker at blive forsynet med et Sidespor. Det vilde være et Gode for Holdepladsen, men om det ogsaa vilde være et Gode for Jernbanens økonomiske Status, som det ærede Medlem antager, er et helt andet Spørgsmaal. Det vil jeg i høi Grad betvivle. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at her er en Vansteligheid til Stede, som han rørte ved, og det er Terrainforhol-